RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 130.050 van 1 april 2004
in de zaak A.131.321/XIV-13.300.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. DE PONTHIERE,
kantoor houdende te 8900 IEPER,
Lombaardstraat 23

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 3 januari 1963 en van Armeense nationaliteit, op 17 december 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelin-gen en de staatlozen van 19 november 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 14 oktober 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, naar de verzoekende partij verstuurd op dezelfde datum;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 9 januari 2003 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 9 januari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 11 februari 2004 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. DE PONTHIERE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Adjunct-adviseur V. HOEFNAGELS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 16 juli 2002 en verklaart zich vluchteling op dezelfde dag.

1.2. Op 14 oktober 2002 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 19 november 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

> "(...)
> Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.
> Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag kennelijk ongegrond is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.
> Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.
> (...)
> Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
> U verklaart het Armeens staatsburgerschap te bezitten en van Armeense origine te zijn.
> Tijdens uw interviews voor de Dienst Vreemdelingenzaken en voor het Commissariaat-generaal verklaart u dat u in mei 1991 tijdens de verkiezingen van de voorzitter van de gemeenteraad tegen de kandidaat Zatikyan Vahan was. Tijdens die verkiezingen zaten er troepen van Zatikyan in de zaal die eisten dat Zatikyan zou verkozen worden. Vanaf dan kon niets meer opgelost worden tussen u en Zatikyan. U werkte heel actief voor de politieke partij National Democratic Union of Armenia (AJM of NDU) door meetings te organiseren, u werd door AJM naar voor geschoven als lid van een kiescommissie tijdens verkiezingen, en u hield zelf ook speeches voor AJM en tegen andere kandidaten. In juli 1995 werd u tijdens de verkiezingen aangeduid om toezicht te houden in een kieslokaal. U diende een klacht in bij de

voorzitter van de kiescommissie van het arrondissement omdat er overtredingen waren begaan ten voordele van Mechak Gabrielyan. Daardoor werd Gabrielyan niet verkozen en sindsdien koesterden de sympathisanten van Gabrielyan grote haat tegenover u. U werd op allerlei manieren gepest en één van de mannetjes van Gabrielyan, Hamik Arakelyan zorgde ervoor dat bij de waterverdeling uw beurt steeds werd uitgesteld. Op 22 september 1996 was u bij de presidentsverkiezingen lid van de verkiezingscommissie waarbij u uw best deed om geen overtredingen toe te laten. In uw lokaal behaalde Vazgen Manukyan de meeste stemmen wat heel vernederend was voor Chatchik Vardanyan waardoor hij zich steeds vijandig gedroeg tegenover u. U werd op 26 september 1996 opgepakt door 3 politieagenten en voor 2 dagen opgesloten omdat u aan een meeting uit protest tegen de manipulatie van de verkiezingen zou hebben deelgenomen. Later vernam u dat Chatchik Vardanyan de opdracht had gegeven u op te pakken. In maart 1997 solliciteerde u voor een plaats op de militaire basis van het Russische leger bij commandant Avakyan, maar u werd niet aangenomen omdat Chatchik Vardanyan telefonisch contact had gehad met commandant Avakyan. In de zomer of herfst van 1997 had u het recht om te zetelen in de kiescommissie bij de nieuwe verkiezingen, maar u werd uit de commissie gezet. Tweemaal stuurde Hamik Arakelyan zijn hond op u af. In maart 1998 werd u door Hamik, Shoroyan Samwel en Tigran ontvangen, door Tigran uitgescholden en gezegd dat ze niet wilden dat u opnieuw lid zou worden van een verkiezingscommissie waarbij u een pistool werd getoond. U bleef propagandamateriaal verspreiden voor Vazgen Manukyan. Af en toe werd u lastig gevallen waarbij u lichte verwondingen opliep. In maart 1998 liet Hamik zijn hond op u los. Ook in maart 1998 werd u door Hamik bedreigd met een jachtgeweer. In de zomer van 1998 werd jullie drinkwater afgesloten. In augustus 1998 werd u niet toegelaten druiven te verkopen op de markt. In november 1998 begon u te werken bij Sergey. Op de derde dag werd Sergey opgepakt door de politie, na een uur werd hij vrijgelaten, maar hij zei dat hij het bevel had gekregen van de politie om u te ontslaan. Op 28 mei 1999 hield u tijdens een verkiezingsmeeting een toespraak over de daden van bepaalde mannen zoals Hamik. U werd door Hamik bedreigd en uitgescholden en hij dreigde u te vermoorden. Toen u thuiskwam hoorde u geweerschoten en het geroep van Hamik die zei dat hij u zou vermoorden waarop u vluchtte. Op 8 juni 1999 bracht uw broer u terug thuis. Hamik kwam langs met een geweer en riep dat hij u zou vermoorden waarop u opnieuw vluchtte. Op 9 juni 1999 diende u klacht in bij de politie die antwoordde(n) dat ze enkel iets kon(den) doen nadat Hamik u vermoord had. Op 1 juli 1999 ging u naar een doopfeest, waar Hamik verscheen met een jachtgeweer. U vluchtte waarop Hamik de loop van zijn geweer op de borstkas van uw echtgenote zette. Uw echtgenote werd niet goed en viel neer waarop Hamik werd weggejaagd door enkele mensen. Door stress beviel uw echtgenote op 4 juli 1999 van een doodgeboren baby. U had geen problemen met privé-personen, maar u had problemen met mensen van de regeringspartij omwille van uw actieve medewerking bij AJM.

U bent op 4 augustus 1999 uit Jerevan vertrokken in het gezelschap van uw echtgenote Hripsime en uw minderjarig kind en u bent via Oekraïne, Oostenrijk en Duitsland op 7 augustus 1999 in Zwitserland aangekomen.

U diende een asielaanvraag in bij de Zwitserse asielinstanties op 9 augustus 1999 op basis van bedrieglijke asielmotieven en onder een valse identiteit, namelijk Sarkissian Arman. U kreeg in het kader van uw asielaanvraag een negatieve beslissing van de Zwitserse asielinstanties en verbleef in Zwitserland tot uw vertrek naar België.

U bent België binnengekomen in het gezelschap van uw echtgenote Hripsime en uw twee minderjarige kinderen op 16 juli 2002. U diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 16 juli 2002.

Er dient te worden opgemerkt dat u uw asielaanvraag volledig baseert op problemen die u had omwille van uw actieve participatie bij de partij AJM, een oppositiepartij (Hovsepian Hunan, Commissariaat-generaal, p. 12). Daarbij verklaart u duidelijk dat alle problemen die u had, bestonden omdat u een actief medewerker was van de oppositiepartij AJM, en dat er geen andere redenen waren voor uw problemen (Hovsepian Hunan, Commissariaat-generaal, p. 12).

U verklaart hierbij eveneens dat nu AJM als oppositiepartij in Armenië wordt vervolgd (Hovsepian Hunan, Commissariaat-generaal, p. 12) en dat u geen problemen kende met privé-personen doch wel met mensen van de regeringspartij die werken via criminelen (Hovsepian Hunan, Commissariaat-generaal, p. 17). Uit de documentatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd blijkt vooreerst dat de verschillende gecontacteerde mensenrechtenorganisaties en oppositiepartijen unaniem bevestigen dat er actueel in Armenië geen sprake is van vervolging tegenover politieke oppositiepartijen en tegenover de leden van deze oppositiepartijen. Daarnaast blijkt uit dezelfde informatie dat de vice-voorzitter van het AJM (ook nog UND) uitdrukkelijk stelt dat er actueel geen sprake is van vervolgingen ten aanzien van leden van zijn partij en andere Armeense oppositiepartijen.

Gezien het bovenstaande kan er in hoofde van u geen bestaan van een vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie vastgesteld worden.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een studentenkaart, een vakbondskaart van uw echtgenote, een militair boekje, een geboorteakte van uw zoon

Aharon, een document in verband met de uitwijzing uit Zwitserland, een document in verband met uw lidmaatschap van een kiescommittee bij de verkiezingen in 1996, een aantal medische documenten, documenten van het United Nations Human Rights Committee, van Amnesty International en informatie van internet in verband met Armenië) zijn niet van die aard dat zij iets aan bovenstaande conclusie kunnen wijzigen.

(...).".

2. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel de schending aanvoert van de artikelen 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951; dat de verzoekende partij daaraan toevoegt dat een manifeste appreciatiefout werd begaan en dat de zorgvuldigheidsplicht werd geschonden, doordat de bestreden beslissing ervan uitgaat dat de asielaanvraag van de verzoekende partij manifest ongegrond is;

2.1. Overwegende dat uit de gegevens vervat in het administratief dossier, samengelezen met het gedetailleerde document van Cedoca dat in de loop van juni 2002 werd opgesteld, blijkt dat op dit ogenblik de oppositiepartijen in Armenië ongemoeid worden gelaten en dat er geen daden van vervolging zijn ten aanzien van de oppositiepartijen en evenmin ten opzichte van hun leden; dat de verzoekende partij geen rechtsgrond vermeldt om de bewijswaarde van e-mailberichten op de helling te zetten, die werden verwerkt in de gedetailleerde nota van Cedoca, samengesteld door een terzake bevoegd ambtenaar die de functie van Adjunct-adviseur uitoefent; dat deze ambtenaar de grondwettelijke eed heeft afgelegd en er geen enkel belang bij heeft om onjuiste gegevens te verwerken in voornoemde nota; dat de verzoekende partij dit laatste trouwens niet bewijst;

2.2. Overwegende dat het Auditoraat op goede gronden artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vluchtelingen toepast, vermits de zaak slechts korte debatten vergt; dat dit niet belet dat het auditoraatsverslag het enig middel van de verzoekende partij grondig en correct heeft ontleed; dat de verzoekende partij de inhoud en de conclusie van dit verslag niet weerlegt en niet aantoont dat de bestreden beslissing onwettig is, zodat de Raad van State zich aansluit bij de analyse door het Auditoraat van het enig middel, (analyse) die als volgt luidt:

" Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 52 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de Conventie van Genève. Verzoeker voert verder aan dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden en dat de Commissaris-generaal op zijn minst een "manifeste appreciatiefout" heeft begaan bij het nemen van de bestreden beslissing doordat de bestreden beslissing vooropstelt dat de asielaanvraag van verzoeker manifest ongegrond zou zijn.

Ofschoon verzoeker zijn middel mede steunt op artikel 62 van de Vreemdelingenwet en op de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de

bestuurshandelingen, blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat hij de motieven kent doch betwist dat de opgegeven motieven de beslissing kan dragen. Het nagaan of de motieven pertinent zijn, betreft de materiële motivering. Verzoeker voert met andere woorden de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt verder worden onderzocht.

Het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de Status van Vluchtelingen laat aan de Verdragsluitende Staten een ruime appreciatiebevoegdheid, meer in het bijzonder wat de organisatie van een procedure met betrekking tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van een asielaanvraag betreft. De Belgische Overheid heeft van deze bevoegdheid gebruik gemaakt in artikel 52 van de wet van 15 december 1980. De artikelen 52, §1, 2/, a) en 7/ van de Vreemdelingenwet laten de Commissaris-generaal toe een asielaanvraag onontvankelijk te verklaren en de verblijfsweigering te bevestigen wanneer zij klaarblijkelijk steunt op motieven die totaal vreemd zijn aan het asiel, inzonderheid omdat ze bedrieglijk is en/of wanneer de aanvraag kennelijk ongegrond is omdat de vreemdeling geen gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Om een exact beeld van de situatie te krijgen waarin de vreemdeling zich bevindt ten tijde van het onderzoek van het dringend beroep heeft de Commissaris-generaal de mogelijkheid om alle objectieve gegevens na te gaan die hij noodzakelijk acht om zijn beslissing te nemen.

In casu heeft de Commissaris-generaal geconcludeerd dat de asielaanvraag van verzoeker kennelijk ongegrond is en dit om de volgende motieven : "(...) Uit de documentatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan kopie aan het administratief dossier is toegevoegd blijkt vooreerst dat de verschillende gecontacteerde mensenrechtenorganisaties en oppositiepartijen unaniem bevestigen dat er actueel in Armenië geen sprake is van vervolging tegenover (van) politieke oppositiepartijen en tegenover (van) de leden van deze oppositiepartijen. Daarnaast blijkt uit dezelfde informatie dat de vice-voorzitter van het AJM (ook nog UND) uitdrukkelijk stelt dat er actueel geen sprake is van vervolgingen ten aanzien van leden van zijn partij en andere Armeense oppositiepartijen.(...)"

Verzoeker stelt dat de Commissaris-generaal steunt op documentatie die hij heeft verzameld na contacten met de Heer Edward Peters-Dickie, informatie die zou afkomstig zijn van "mensenrechtenorganisaties en oppositiepartijen terwijl blijkt dat de gecontacteerde getuigen niet tot de oppositie van Armenië behoren. Verzoeker stelt dat de partij A.J.M. of A.I.M. geen oppositiepartij meer is vermits ze uitdrukkelijk de huidige president steunt. Verzoeker stelt verder dat alle informatie bekomen werd per E-mail en als niet-vaststaande dient verworpen te worden aangezien onmogelijk kan worden uitgemaakt of de E-mails werkelijk door de betrokkenen werden verzonden. Verzoeker meent dat uit de stukken die hij voorlegt blijkt dat de mensenrechten in Armenië nog steeds worden geschonden en dat de delegatie van het NDI (National Democratic Institute) op 23 november 2002 op een persconferentie meedeelde "...de wetten worden tijdens de verkiezingen niet nageleefd en het vervalsen van documenten blijft ongestraft...". Verzoeker stelt dat de internationale rapporten integraal bevestigen hetgeen verzoeker aan de kaak heeft gesteld.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers problemen volledig gebaseerd zijn op zijn actieve participatie bij (aan) de partij A.J.M., een oppositiepartij, en er geen andere redenen waren voor zijn problemen. Verzoeker stelt zelf in zijn verzoekschrift dat de partij A.J.M. geen oppositiepartij meer is. De Commissaris-generaal steunt zijn beslissing op actuele gegevens betreffende Armenië, zodat de Commissaris-generaal in (alle) redelijkheid kon komen tot de bestreden beslissing waarin wordt verwezen naar verschillende gezaghebbende bronnen. Verzoeker haalt rapporten en krantenartikels aan doch deze algemene teksten, die vooral betrekking hebben op persvrijheid, worden op geen enkel moment met concrete relevante gegevens gestaafd zodat de in de bestreden beslissing gemaakte overwegingen niet worden weerlegd.

Uit de analyse van de bestreden beslissing blijkt dat in een eerste deel de feiten nauwkeurig worden weergegeven, die resulteren uit de neerslag van de verklaringen van de verzoekende partij tijdens zijn (haar) verhoor voor het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In een tweede deel worden de verklaringen van de verzoekende partij op objectieve wijze onderzocht in de globale context van hun (haar) asielaanvraag. Dit zorgvuldig onderzoek heeft de Commissaris-generaal ertoe gebracht te besluiten dat de asielaanvraag van verzoeker kennelijk ongegrond is en dit om de motieven vermeld in het bestreden besluit.

Gelet op het voorgaande dient te worden aangenomen dat het oordeel van de Commissaris-generaal om de asielaanvraag van verzoeker kennelijk ongegrond te verklaren niet kennelijk onredelijk is. Verzoeker slaagt er niet in valabele argumenten aan te brengen die de wettigheid van de bestreden beslissing(en) aantast, evenmin toont zij aan dat de Commissaris-generaal een "manifeste appreciatiefout" heeft begaan.

Het middel is ongegrond.";

Overwegende dat de analyse van het enig middel in het auditoraatsverslag de motivering van huidig arrest uitmaakt;

Overwegende dat het enig middel van de verzoekende partij ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op één april tweeduizend en vier, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	R. VAN DEN EECKHOUT,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

R. VAN DEN EECKHOUT. **D. MOONS.**